

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 25 lipca 2018 r. – Komisja Europejska / Królestwo Hiszpanii
(Sprawa C-205/17) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków komunalnych – Dyrektywa 91/271/EWG – Artykuły 3 i 4 – Wyrok Trybunału stwierdzający uchybienie – Niewykonanie – Artykuł 260 ust. 2 TFUE – Kary pieniężne – Okresowa kara pieniężna i ryczałt)

(2018/C 328/20)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Gavela Llopis, pełnomocnik)

Sentencja

1. Nie podejmując wszystkich środków koniecznych do wykonania wyroku z dnia 14 kwietnia 2011 r., Komisja/Hiszpania (C-343/10, niepublikowany, EU:C:2011:260), Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 260 ust. 1 TFUE.
2. Na wypadek gdyby uchybienie stwierdzone w punkcie 1 nadal istniało w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku, od Królestwa Hiszpanii zasądza się zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej kwoty 10 950 000 EUR za każde pół roku zwłoki w realizacji środków niezbędnych w celu zastosowania się do wyroku z dnia 14 kwietnia 2011 r., Komisja/Hiszpania (C-343/10, niepublikowany, EU:C:2011:260), należnej od dnia ogłoszenia wyroku do dnia pełnego wykonania wyroku z dnia 14 kwietnia 2011 r., Komisja/Hiszpania (C-343/10, niepublikowany, EU:C:2011:260), przy czym rzeczywistą kwotę okresowej kary pieniężnej należy obliczać co sześć miesięcy i obniżyć łączną kwotę odnoszącą się do każdego z tych okresów o odsetek odpowiadający stosunkowi reprezentującemu równoważną liczbę mieszkańców aglomeracji, których systemy zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych zostały dostosowane do wyroku z dnia 14 kwietnia 2011 r., Komisja/Hiszpania (C-343/10, niepublikowany, EU:C:2011:260), w momencie upływu danego okresu w stosunku do równoważnej liczby mieszkańców aglomeracji, które nie dysponują takimi systemami w dniu ogłoszenia niniejszego wyroku.
3. Zasądza się od Królestwa Hiszpanii zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej ryczałtu w wysokości 12 milionów EUR.
4. Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 19.6.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – Gert Teglgaard, Fløjstrupgård I/S / Fødevarerministeriets Klagecenter

(Sprawa C-239/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rolna – Systemy wsparcia dla rolników – Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 – Artykuł 6 ust. 1 – Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 – Artykuł 23 ust. 1 – Rozporządzenie (WE) nr 796/2004 – Artykuł 66 ust. 1 – Rozporządzenie (WE) nr 1122/2009 – Artykuł 70 ust. 8 lit. a) – Zasada wzajemnej zgodności – Obniżka płatności bezpośrednich w związku z nieprzestrzeganiem wymogów podstawowych w zakresie zarządzania lub zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska – Ustalenie roku, który należy uwzględnić, aby określić procent obniżki – Rok, w którym miało miejsce nieprzestrzeganie danych wymogów]

(2018/C 328/21)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gert Teglggaard, Fløjstrupgård I/S

Strona pozwana: Fødevareministeriets Klagecenter

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1782/2003, w brzmieniu nadanym mu rozporządzeniem Rady nr 146/2008 z dnia 14 lutego 2008 r., oraz art. 23 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 należy interpretować w ten sposób, że obniżki płatności bezpośrednich z powodu nieprzestrzegania przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności należy obliczać na podstawie płatności, które zostały lub zostaną przyznane w odniesieniu do roku, w którym miało miejsce to nieprzestrzeganie przepisów.

Artykuł 66 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 oraz art. 70 ust. 8 lit. a) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina należy interpretować w ten sposób, że obliczone w ten sposób obniżki płatności bezpośrednich są dokonywane w stosunku do płatności, które zostały lub zostaną otrzymane w odniesieniu do roku kalendarzowego, w którym stwierdzono nieprzestrzeganie przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności.

- 2) Uregulowaniem Unii, które ma zastosowanie w celu obliczenia obniżki płatności bezpośrednich, w przypadku gdy rolnik nie przestrzegał przepisów dotyczących zasady wzajemnej zgodności w latach 2007–2008, ale nieprzestrzeganie tych przepisów zostało stwierdzone dopiero w roku 2011, jest art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 1782/2003 w odniesieniu do roku 2007 i trzech pierwszych miesięcy 2008 r., oraz art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 146/2008 w odniesieniu do okresu od kwietnia do grudnia 2008 r.

(¹) Dz.U. C 221 z 10.7.2017.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 25 lipca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Županijski Sud u Zagrebu – Chorwacja) – Wydanie europejskiego nakazu aresztowania w stosunku do AY

(Sprawa C-268/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Artykuł 1 ust. 2, art. 3 pkt 2 i art. 4 pkt 3 – Podstawy odmowy wykonania – Zakończenie karnego postępowania przygotowawczego – Zasada ne bis in idem – Osoba, której dotyczy nakaz, występująca w charakterze świadka we wcześniejszym postępowaniu dotyczącym tych samych czynów – Wydanie wielu europejskich nakazów aresztowania w stosunku do tej samej osoby)

(2018/C 328/22)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Županijski Sud u Zagrebu